

ONZE TAAL, tijdschrift uitgegeven door het taalminnende genootschap van Antwerpse athe-neumstudenten, de **Vlaamsche Kring** (1888-1889). In totaal verschenen er 17 nummers, die clandestien verspreid werden wegens het leesverbod opgelegd door prefect Malchair. De belangrijkste bezieler en financier van het tijdschrift was David Dorens. Medewerkers waren onder anderen H.J. Arnouts, E. van den Bussche, Paul Fredericq, Pol de Mont en Pieter Tack. De eerste 10 nummers verschenen telkens onder een verschillende Vlaamse leuze: "Omdat ic Vlaming ben", "Eén taal, Eén volk". Het blad wilde de studie van de moedertaal stimuleren en verdedigen. Het bracht Vlaamse gedichten en liederen en hield de lezer op de hoogte van belangrijke Vlaamse gebeurtenissen, vooral dan op het vlak van de scholieren- en studentenbeweging. In het voorlaatste nummer verscheen "De verklaring der rechten van de Vlaming". Alfons Prayon-van Zuylen zette zijn verklaring kracht bij op de onpartijdige Vlaamse landdag van februari 1889, waar hij het voorstelde als het basisprogramma van een toekomstige onafhankelijke Vlaamse partij (**Nationaal Vlaamsch Verbond**). Toen de Vlaamsche Kring zich in 1890 aansloot bij het Vrijzinnig Verbond van Vlaamsche Studenten ging het blad op in het orgaan *De Goedendag*.

VIC VAN DEN BERGHE* EN SANDRA MAES